

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychopatologia

Tok studiów 2022/2023 – 2026/2027

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych "Varsovia" w Warszawie Filia w Rzeszowie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość diagnozy psychologicznej i psychoterapii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45						4	6	75	5
Studia niestacjonarne	10	30						4	6	50	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> <u>Wykład problemowy</u> <u>Wykład konwersatoryjny</u> Dyskusja dydaktyczna Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł

		Praca w grupie Debata Inne
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada pogłębioną wiedzę z zakresu norm i patologii i klasyfikacji zaburzeń psychicznych i ich uwarunkowań. Posiada wiedzę na temat biologicznych i psychologicznych teorii powstawania zaburzeń u człowieka	K_W01
P_W02	Posiada wiedzę z zakresu modeli zaburzeń psychopatologicznych, w szczególności modelu socjo-kulturowego i psychologicznego oraz wiedzę o procesach umysłowych modyfikujących zachowanie i nastroj	K_W11
P_W03	Zna podstawowe formy psychopatologii w życiu społecznym, ich etiologię, profilaktykę i terapię	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi określić procesy psychologiczne wpływające na rozwój psychopatologii.	K_U17
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Docenia dorobek psychologii z zakresu psychopatologii społecznej oraz działa na rzecz wykorzystywania tej wiedzy w celu polepszenia warunków życia i satysfakcji z życia w różnych obszarach funkcjonowania jednostki.	K_K01
P_K02	Student jest gotów do w działalności zawodowej do uwzględniania jej etycznych i moralnych aspektów. stosując się do zasad współpracy w środowisku zawodowym.	K_K02
P_K03	Student jest wrażliwy na problemy psychospołeczne szanując prawa mniejszości i unikając myślenia opartego na stereotypach i uprzedzeniach.	K_K09
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie. Pojęcie normy i patologii w odniesieniu do zachowania.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Zaburzenia zachowania. Historia poglądów na zaburzone zachowanie i ich ewolucja.	
W3	Współczesne modele wyjaśniania etiologii zaburzeń zachowania. Zaburzone zachowanie w oczach biopsychologów, psychoanalityków, psychologów behawioralnych, poznawczych i humanistycznych. Etiologia i terapia zaburzeń	

	zachowania (perspektywa biologiczna, psychospołeczna i społeczno-kulturowa).	
W4	Diagnozowanie. Metody diagnozowania zaburzeń zachowania.	
W5	Systemy klasyfikacji zaburzeń zachowania. Międzynarodowa Klasyfikacja Zaburzeń Chorób ICD 10, DSM IV.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Objawy zaburzeń w zakresie funkcji poznawczych. Symptomy i syndromy zaburzeń: uwagi, pamięci, spostrzegania, myślenia, języka i komunikacji.	P_U01 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Objawy zaburzeń w zakresie czynności emocjonalnych i motywacyjnych. Symptomy i syndromy zaburzeń: emocjonalności, aktywności (ruchu, impulsywności, intencjonalności).	
T3	Objawy zaburzeń w zakresie scalania czynności psychicznych. Symptomy i syndromy zaburzeń: świadomości, orientacji, sprawności intelektualnej, osobowości.	
T4	Współczesne modele leczenia. Modele leczenia: medyczny, rehabilitacji społecznej, psychoterapia.	
T5	Podstawowe zespoły zaburzeń zachowania. Podstawowe zespoły zaburzeń zachowania w cyklu życia, Metody leczenia.	
T6	Etiologia zaburzeń zachowania. Etiologia zaburzeń zachowania: czynniki endo- i egzogenne-.	
T7	Zespoły uzależnień. Zespoły uzależnień od substancji psychoaktywnych.	
T8	Status osób chorych psychicznie. Analiza statusu osób chorych psychicznie z perspektywy społeczno-kulturowej i historycznej.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny/ustny	Wiedza
Ćwiczenia	dyskusja, analiza przypadku	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu, analizy przypadków, a także udziału w dyskusji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ocena kształtująca:

a) w zakresie wykładów:

- na podstawie odpowiedzi na pytania dotyczące materiału omówionego na poprzednich wykładach;
 - b) w zakresie ćwiczeń:
 - na podstawie oceny bieżącego postępu realizacji zadań.
1. Określanie i wyjaśnianie studentom celów uczenia się i kryteriów osiągnięcia celów (określenie i wyjaśnienie studentom oczekiwań: nauczyciel wyjaśnia studentom, co będzie podlegało ocenie i tego od nich wymaga).
 2. Organizowanie dyskusji, zadawanie pytań i zadań, uzyskując informację na temat procesu uczenia się studentów.
 3. Udzielanie studentom informacji zwrotnej, która umożliwi im widoczny postęp w nauce i będzie zawierała odpowiedź na pytania: Co student zrobił dobrze? Co i jak student ma poprawić? Jak student ma się dalej uczyć, aby się rozwijać i robić postępy?
 4. Umożliwianie studentom wzajemnego korzystania ze swojej wiedzy i umiejętności (poprzez pracę w grupach i parach, wzajemne nauczanie, ocenę koleżeńską).
 5. Wspomaganie studentów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się (rozwijanie u studentów wiary w swoje możliwości, motywacji do nauki i zaangażowania, odpowiedzialności za swój proces uczenia się).
- Ocena podsumowująca:
- Wykład: ocena wiedzy wykazanej na egzaminie pisemnym o charakterze problemowym.
- Liczba punktów wymagana do zaliczenia (51% maksymalnej liczby punktów możliwych do uzyskania).
- Punktacja/oceny:
- 91%-100% - bdb.
- 81%-90% - db. plus
- 71%-80% - db.
- 61%-70% - dst. plus
- 51%-60% - dst.
- 50% – ndst.
- Ćwiczenia:
- Na ocenę podsumowującą składają się oceny cząstkowe zdobyte w trakcie ćwiczeń: ocena analizy przypadku, aktywności w trakcie dyskusji, ocena efektów indywidualnej i grupowej pracy studenta, stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności oraz osiągnięcia kompetencji zakładanych w przedmiotowych efektach uczenia się.
- Ocena z ćwiczeń: zaliczony/niezaliczony

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	75	50
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	40
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	50	75
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125 h = 5 ECTS	125 h = 5 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Bilikiewicz, A. (2003). Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. Warszawa: PZW

Carson, R., Butcher, J., Mineka, S. (2003). Psychologia zaburzeń. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Pużyński, S., Wciórka, J. (red.). (2000). Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10: Badawcze

kryteria diagnostyczne. Kraków: Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne

Seligman, M., Walker, E., Rosenhan, D. (2003). Psychopatologia. Poznań: Zys i S-ka.

Sęk, H. (red.) (2005) Psychologia kliniczna. Tom 1-2. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Inne materiały dydaktyczne: